

A Critique on the Book ***Cultural Anthropology in a Globalizing World***

Asghar Izadi-Jeiran*

Abstract

“Cultural Anthropology in a Globalizing World” (forth edition, 2017) by Barbara Miller is a text book with aim to introduce cultural anthropology for students. The first chapter is about history and theory in cultural anthropology and the second chapter about research method in this discipline. The next nine chapters written in order to three axes including culture grounds, social organization, and symbolic systems. The last two chapters consider two contemporary issues: movement and development. Miller has made a good effort and innovations to appear a book which form tasteful and contents engaging. In doing so, she uses of nine techniques that make book unique among other textbooks in cultural anthropology. The strengths of book include: concrete engagement of redear, learning anthropological thinking, seeing applied dimension of cultural anthropology, introducing critical approaches, and providing contemporary changes in the subjects of chapters. Some weak points of the book include: ignorance of some contemporary theoretical currents, absence of a good discussion about the representation and analysis of ethnographic date, and unequal accesses of readers to additional packages of the book.

Keywords: Cultural Anthropology, Fieldwork, Culture, Globalization, Anthropolog.

Extended Abstract

“Cultural Anthropology in a Globalizing World” (fourth edition, 2017) by Barbara Miller is a textbook to introduce cultural anthropology for students, with a special focus

* Associate Professor, Director of Research Core for Cultural Anthropology, University of Tabriz, Tabriz, Iran,
a.izadijeiran@tabrizu.ac.ir

Date received: 26/03/2024, Date of acceptance: 04/08/2024



on the processes of globalization. In the opening chapter of the book, by reviewing the history and theories of cultural anthropology, Miller presents competing theoretical camps in response to the main questions of the field: biological determinism against cultural constructionism; interpretive anthropology against cultural materialism; and individual agency against structuralism. Then he explains the key concept of culture based on the characteristics of difference with nature, symbols, education, integrated whole, and interaction and cultural change. The second chapter is devoted to research methods in cultural anthropology. The next nine chapters are written in order to three axes including cultural grounds, social organization, and symbolic systems. Cultural grounds include economic systems, reproduction and development, and illness and healing. Economic Systems, chapter 3, is concerned with three issues: modes of substance, modes of consumption and exchange, and globalization and changing economies. In chapter 4, under the title of “Reproduction and Development”, some important subjects such as modes of reproduction, culture and fertility, and personality and life cycle are discussed. Chapter 5, “Disease, Illness, and Healing”, after discussions about the concept of ethnomedicine, go on healing ways in different cultures. Then Miller mentions three theoretical approaches in the study of health systems: ecological/epidemiological approach, symbolic/interpretive approach, and critical medical anthropology. The second part of the book considers the collective organization of human life. Kinship and domestic life are the main subjects of chapter 6. In all cultures, kinship is related to substance and reproduction. Then, Miller highlights three foundations of inter-personal relations: descent, sharing, and marriage. Chapter 7, “Social Groups and Social Stratification”, is attributed to those relationships and collective organizations which go beyond the household, people who relate together with a base other than kinship ties. In chapter 8, “Power, Politics, and Social Order”, Miller defines politics as the organizational use of public power, rather than private micro-politics of family and domestic groups. Anthropologists distinguish between two dominant instruments in social control: norms and laws. Barbara Miller after showing cultural grounds and collective organization, opens the third section which is about intangible dimensions in human life or symbolic systems. Chapter 9, “Communication”, is about communications and language, with reliance on linguistic anthropology and cultural anthropology. Chapter 10 includes one of the important subjects in the discipline, “religion”. Miller gives a contemporary and comprehensive definition of religion: beliefs and behaviors in relation to supernatural entities and forces. Symbolic systems in this book end with “expressive culture” in chapter 11: as a broad sphere of

human behavior and thought which includes art, entertainment, and play. The last two chapters consider two contemporary issues: movement and development. Miller has made a good effort and innovations to produce a book which form be tasteful and contents engaging. In doing so, she uses nine techniques that make the book unique among other textbooks in cultural anthropology: learning objective, anthro connections, culturama, anthropology works, thinking like an anthropologist, eye on the environment, map program, in-text glossary, and thinking outside the box.

The strengths of the book include concrete engagement of the reader, learning anthropological thinking, seeing the applied dimension of cultural anthropology, introducing critical approaches, and providing contemporary changes in the subjects of chapters. Some weak points of the book include ignorance of some contemporary theoretical currents, absence of a good discussion about the representation and analysis of ethnographic data, and unequal access of readers to additional packages of the book.

Bibliography

- Clifford, J. and G. Marcus (1986), *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*, Berkeley: The University of California Press.
- Emerson, R. et al. (2011), *Writing Ethnographic Fieldnotes*, 2nd edition, Chicago: University of Chicago Press.
- Harris, M. (1971), *Culture, Man and Nature*, 2nd edition, New York: Thomas Y. Crowell.
- Howes, D. and C. Classen (2016), *Sensory Anthropology*, collected and translated by Asghar Izadi-Jeiran, Tehran: Foroogh-andishan-e-Honar.
- Izadi-Jeiran, A. (2018), *Activating Liberatory Capacities of Anthropology*, Adscura.
- Jackson, M., A. Piette, and L. Denizue (2017), *Existential Anthropology: Considering Human Condition Not Culturise*, collected and translated by Asghar Izadi-Jeiran, Tehran: Tisa (Persian).
- LeCampte, M. and J. Schensul (2013), *Analysis and Interpretation of Ethnographic Data: A Mixed Methods Approach*, vol. 5, Second Edition, Lanham, MD: AltaMira Press.
- Lindholm, C. (2007), *Culture and Identity: The History, Theory, and Practice of Psychological Anthropology*, Oneworld Publications.
- Marcus, G. and D. Cushman (1982), "Ethnographies as Texts", *Annual Review of Anthropology*, vol. 11, 25-69.
- Mead, M. (1928), *Coming of Age in Samoa*, New York: Morrow.
- Miller, B. (2015), *Cultural Anthropology*, Eighth Edition, Boston: Pearson.
- Miller, B. (2017), *Cultural Anthropology in a Globalizing World*, 4th Edition, Boston: Pearson.
- Scheper-Hughes, N. (1992), *Death without Weeping: The Violence of Everyday Life in Brazil*, Berkeley: University of California Press.
- Singer, M. et al (eds.) (2020), *Introducing Medical Anthropology: A Discipline in Action*, Third Edition, Lanham: Rowman and Littlefield.

بررسی کتاب *Cultural Anthropology in a Globalizing World* (مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن)

اصغر ایزدی جیران*

چکیده

کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن (ویرایش چهارم، ۲۰۱۷) اثر باربارا میلر یک کتاب آموزشی است که با هدف معرفی رشته مهم مردم‌شناسی فرهنگی به دانشجویان نوشته شده است. فصل آغازین کتاب به تاریخ و نظریه‌های مردم‌شناسی فرهنگی و مفهوم کلیدی فرهنگ، و فصل دوم به روش پژوهش در مردم‌شناسی فرهنگی اختصاص دارند. نُه فصل بعدی ذیل سه محور شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار گرفته‌اند. دو فصل آخر هم به دو موضوع مهم معاصر می‌پردازد: حرکت و توسعه. میلر تلاش وافری کرده تا با نوآوری‌هایی هم فرم کتاب را برای خوانندگان دل‌پذیر کند و هم آن‌ها را به‌طور عمیق‌تری با مطالب هر فصل درگیر سازد. در این جهت، نویسنده نُه تکنیک به‌کار برده و همین فنون‌اند که کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن را از یک اثر معمول در کتب درسی فراتر می‌برند. نقاط قوت اثر عبارت‌اند از: درگیری ملموس خواننده، یادگیری تفکر مردم‌شناختی، کاربردی‌دیدن مردم‌شناسی فرهنگی، معرفی رویکردهای انتقادی، و ارائه تغییرات معاصر در موضوعات. نقاط ضعف اثر را می‌توان در غفلت از برخی جریان‌های نظری معاصر، خام‌دستی مهم در روش پژوهش مردم‌شناسی به‌طور خاص شیوه‌های بازنمایی و فنون تحلیل داده‌های میدانی، و دست‌رسی نابرابر به بسته‌های تکمیلی کتاب یافت.

کلیدواژه‌ها: مردم‌شناسی فرهنگی، کار میدانی، فرهنگ، جهانی شدن، مردم‌شناسی.

* دانشیار گروه علوم اجتماعی، مدیر هسته پژوهشی مردم‌شناسی فرهنگی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران،
a.izadijeiran@tabrizu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۱۴



۱. مقدمه

کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای درحال جهانی‌شدن (ویرایش چهارم، ۲۰۱۷) اثر باربارا میلر اساساً کتابی آموزشی است با هدف پرورش تفکر انتقادی و یادگیری بازتابنده. مردم‌شناسی فرهنگی کل جهان‌های جدید را به روی ما می‌گشاید. این کتاب به دانشجویان کمک می‌کند تا با فرهنگ‌های دور و نزدیک مواجه شوند. از نظر میلر، آشناساختن غریبه آموزشی بنیانی در دنیای درحال جهانی‌شدنی است که در آن تنوع فرهنگی می‌تواند مساوی باشد با بقای همه ما. از خلال بینش‌های مردم‌شناسی فرهنگی، «ما» به «دیگری» تبدیل می‌شویم. برای رسیدن به این هدف، ویرایش چهارم کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای درحال جهانی‌شدن اطلاعات غنی و مهیجی درباره فرهنگ‌های جهان ارائه می‌کند. امید نویسنده آن است که خوانندگان با خواندن این اثر حیاتی را خواهند زیست که به‌لحاظ فرهنگی آگاه‌تر، غنی‌تر، و مداراتر است.

باربارا میلر استاد مردم‌شناسی و امور بین‌الملل دانشگاه جورج واشنگتن و مدیر مؤسسه مطالعات جهانی و بین‌المللی مدرسه الیوت است. او قبل از این‌که در سال ۱۹۹۴ به دانشگاه جورج واشنگتن برود در دانشگاه سیراکیوز، دانشگاه راجستر، سانی کورتلند، کالج ایتاکا، دانشگاه کورنل، و دانشگاه پیتسبورگ تدریس کرده بود. به‌مدت سی سال است که پژوهش میلر متمرکز است بر نابرابری‌های جنسیتی در هند، به‌ویژه انکار و فراموشی تغذیه‌ای و پزشکی دختران در نواحی شمالی کشور و سقط انتخابی براساس جنسیت. هم‌چنین، او درباره فرهنگ و توسعه روستایی در بنگلادش، پویایی خانوارهای کم‌درآمد در جامائیکا، و نوجوانان هندو در پیتسبورگ تحقیق کرده است. علایق پژوهشی کنونی میلر پژوهشی مستمر درمورد نابرابری‌های جنسیتی در حوزه بهداشت در آسیای جنوبی و نقش مردم‌شناسی فرهنگی در کمک به سیاست‌گذاری به‌ویژه درباره زنان، کودکان، و دیگر گروه‌های فرودست است.

میلر دروس «درآمدی بر مردم‌شناسی فرهنگی»، «مردم‌شناسی پزشکی»، «مردم‌شناسی توسعه»، «فرهنگ و جمعیت»، «بهداشت و توسعه در آسیای جنوبی»، «مهاجرت و سلامت روانی»، و «سیاست‌گذاری جنسیتی جهانی» را تدریس می‌کند. میلر مقالات پژوهشی بسیاری منتشر کرده است. او مؤلف کتاب‌های پژوهشی *سلسله‌مراتب سکس و جنسیت* (۱۹۹۳)، *جنسیت در خطر: انکار کودکان دختر در نواحی روستایی شمال هند* (۱۹۹۷)، و *ویراستار موز: قدرت و معنای آن در فرهنگ‌های آسیایی* (۱۹۹۸)، به‌همراه آلف هایتیتل است. میلر مؤلف کتاب‌های درسی مهمی نیز بوده که علاوه بر کتاب حاضر عبارت‌اند از: *مردم‌شناسی فرهنگی* (ویرایش هشتم، ۲۰۱۵) و مؤلف رهبر کتاب چهارشاخه‌ای *مردم‌شناسی* (ویرایش دوم، ۲۰۰۸).

میلر در سال ۲۰۰۹ وبلاگی به نام anthropologyworks را راه انداخت؛ جایی که در آن او و نویسندگان دیگر فکرهايشان را درباره مسائل اجتماعی مهم ارائه می کردند؛ هم چنین، حضور مردم شناسختی هفتگی در رسانه های اصلی و کارهای دیگر. میلر در سال ۲۰۱۰ وبلاگ دومی را به نام globalgendercurrent به راه انداخت که پژوهش و بحث های جدید درباره مسائل زنان را برجسته می کند. او در مورد مسائل جنسیتی جهانی پیام های توئیتری و فیسبوکی می گذارد. توئیتر او با آی دی anthropologyworks و ۲۱ هزار دنبال کننده اختصاص به نوشتن پیام هایی درباره مردم، فرهنگ، تغییر، و سیاست گذاری در سراسر جهان دارد. شعار باربارا میلر، که در زیر متن معرفی نویسنده کتاب آمده، علت علاقه و انگیزه او به کار مردم شناسختی را نشان می دهد: «مردم شناسی فرهنگی هیجان انگیز است، چون با هر چیزی «پیوند می یابد»، از «غذا» تا «هنر». و می تواند در جلوگیری و «حل» مشکلات جهانی مرتبط با «تابرابری اجتماعی» و بی عدالتی کمک کند» (ص ۱۹).

۲. تکنیک های نه گانه

آنچه این کتاب را برجسته تر و درخشان تر از سایر کتاب های آموزشی در مردم شناسی فرهنگی می کند تکنیک هایی است که نویسنده در لابه لای مطالب و محتوای فصول جای گذاری کرده است. اکثر این تکنیک ها در داخل قاب ها یا خطوط موازی قرار گرفته اند و کمک می کنند تا خواننده به طور ملموس تر و درگیرانه تری به خواندن کتاب ادامه دهد. این فنون عبارت اند از:

۱. اهداف آموزشی (learning objectives): اهداف آموزشی در صفحه نخست هر فصل

ذیل یک فلش و در سه عبارت فهرست شده اند. در پایان فصل، قسمت «بازدید اهداف آموزشی» دیدی کمکی ارائه می دهد از نکات اصلی مرتبط با سه هدف آموزشی و به خواننده کمک می کند که به پرسش های آموزشی پاسخ های بهتر و عمیق تری بدهد.

۲. پیوندهای آنترو (Anthro connections): هر فصل با قطعه ای جالب و کوتاه شروع

می شود؛ قطعه ای داخل قابی با دو خط موازی درباب جنبه ای از فرهنگ که با روی دادهای اخیر مرتبط است. این قطعه به عکسی که در صفحه نخست هر فصل آمده پیوند می یابد. این طرح به دانشجویان کمک می کند تا ربط مردم شناسی به مسائل معاصر در جای جای جهان را تشخیص دهند.

۳. کالچراما (Culturama) یا چشم انداز یک فرهنگ: همه فصول دربردارنده پروفایلی

یک صفحه ای هستند از یک گروه فرهنگی، با مینی پانورامایی شامل دو عکس و یک

نقشه توضیح‌دار. این خلاصه‌ها امکان نگاهی اجمالی و جذاب بر فرهنگ نمایش داده‌شده را فراهم می‌آورند.

۴. **مردم‌شناسی به درد می‌خورد (anthropology works):** گرچه ممکن است دانشجویان اطلاعات جالبی را که مردم‌شناسی فرهنگی ارائه می‌دهد تحسین کنند، احتمالاً پرسند: «این دانش کاربردی عملی هم دارد؟» هر فصل نمونه و مثالی اضطراری می‌آورد از این‌که چگونه دانش و روش‌ها در مردم‌شناسی فرهنگی می‌توانند از مسائل اجتماعی جلوگیری کنند یا آن‌ها را حل کنند. برخی از مثال‌ها عبارت‌اند از: نقش پل فارمر در تأمین مراقبت بهداشتی در هائیتی، پژوهش کاربردی لارا تاباک درباره کردارهای جنسی پرخطر مردان در شهر نیویورک، و همکاری زنان بومی استرالیا با یک مردم‌شناس برای مستندکردن و حفظ میراث فرهنگی‌شان.

۵. **مثل یک مردم‌شناس فکر کن (think like an anthropologist):** این مثال‌های داخل قاب مردم‌شناسی را به زندگی هر فردی مرتبط کرده و یادگیری بازاندیشانه را تقویت می‌کنند. مثال‌های دیگر یک مشکل را معرفی کرده و نشان می‌دهند که چگونه از منظر دیدگاه‌های نظری مختلف مطالعه یا تحلیل شده است، با ارائه پیوندهایی به بحث‌های نظری اصلی در مردم‌شناسی فرهنگی که در فصل ۱ آمده‌اند. این فن تفکر انتقادی را تقویت می‌کند.

۶. **چشم‌دوختن بر محیط زیست (eye on environment):** این طرح‌های داخل قاب رابطه مهم بین فرهنگ و محیط را برجسته می‌کنند. هم‌راه با ارجاعات بسیار داخل متنی به این‌که چگونه فرهنگ و محیط با یک‌دیگر تعامل دارند، دانشجویان پیوندهای فرهنگ — محیط را از خلال مثال‌هایی از فرهنگ‌های مختلف باز خواهند شناخت.

۷. **نقشه‌ها:** نقشه‌ها به دقت انتخاب و طراحی شده‌اند تا اطلاعات تکمیلی دقیقی بر متن باشند. زیرنویس‌های مفصل دانشجویان را راهنمایی می‌کنند تا نقشه را به موضوعات دیگری چون معیشت، جمعیت، و زبان مرتبط سازند.

۸. **مفاهیم کلیدی (key concepts):** تعاریف مفاهیم کلیدی در جایی که برای نخستین بار ذکر و تعریف شده‌اند در زیرنویس همان صفحه آمده‌اند. فهرست مفاهیم کلیدی در پایان هر فصل با شماره صفحه مربوطه گذاشته شده است. فرهنگ لغات آخر کتاب شامل فهرست کامل مفاهیم کلیدی و تعاریف‌شان است.

۹. اندیشیدن خارج از چهارچوب (*thinking outside the box*): این طرح، که در پایان هر فصل گذاشته شده، دو یا سه پرسش برانگیزاننده را در هر فصل مطرح می‌کند. این پرسش‌ها خوانندگان را وامی‌دارند تا یک موضوع را به تجربه‌های فرهنگی خودشان ربط داده یا راهی را فراهم می‌آورند برای پژوهش بیشتر. این‌ها می‌توانند به بحث کلاسی کمک کرده یا به‌عنوان بنیانی برای پروژه‌های کلاسی به‌کار روند.

۳. ویرایش چهارم

میلر در ویرایش چهارم داده‌های هر فصل را روزآمد کرده است، از جمله درمورد مثال‌هایی از آخرین پژوهش‌ها، آمار جمعیتی کنونی، و مفاهیم کلیدی جدید و بازبینی شده. در این ویرایش، فصول با قالب‌های پیوندهای آنتروپی شروع می‌شوند، مرتبط با مسائل معاصر در جهان. موارد جدید ویرایش چهارم مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن به تفکیک فصول عبارت‌اند از:

فصل ۱: جایگاه مردم‌شناسی فرهنگی در بررسی اپیدمی ابولا.

فصل ۲: مردم‌شناسی محاسباتی به‌عنوان مفهوم کلیدی جدید، بحث «انکسار» در مطالعات کالا؛ به‌روزکردن کالچرامای جزایر تروبریاندا؛ و تبعیض جنسیتی در رشته.

فصل ۳: بحث مصرف‌گرایی افراطی؛ مثال آثار مصرف جهانی نیازمند معدن فسفات در یک جزیره کوچک اقیانوس آرام و جابه‌جایی جمعیت بومی؛ مفاهیم جدیدی درخصوص تقسیم کار، سلامتی سوپرکتیو، و پول متحرک.

فصل ۴: به‌روزشدن سیاست یک کودک چینی به‌عنوان برنامه‌ای منعطف‌تر؛ روزآمدی در کالچرامای آمیش‌ها؛ مفهوم جدید، دگره‌نجاری است.

فصل ۵: بحث درمورد بیماری‌های مسری حیوانات به‌عنوان گونه‌ای از بیماری‌های مسری؛ مفهوم کلیدی جدید، استیگماست.

فصل ۶: مثالی جدید از لمس کردن به‌عنوان شیوه‌ای از ارتباطات خویشاوندی در مرکز هند.

فصل ۷: داده‌هایی درمورد نابرابری اجتماعی جدید در مقوله‌های «نژادی» در آفریقای جنوبی، مبتنی بر تاریخ‌های شفاهی؛ روزآمدی کالچرامای روما.

فصل ۸: بازبینی آمار حبس؛ روزآمدی کالچرامای مردم کرد.

فصل ۱۰: داده‌هایی جدید دربارهٔ مردمان نگارینثری و ادعاهای زمین در استرالیا؛ بازبینی تعریف مفهوم کلیدی جنبش‌های احیا.

فصل ۱۱: داده‌هایی درمورد نقش هنر در موقعیت‌های پساتضاد.

فصل ۱۲: به‌روزر کردن آمار مهاجرت در سراسر فصل.

فصل ۱۳: آمار به‌روز شده درمورد مردمان بومی؛ داده‌هایی دربارهٔ شغل‌ها در توسعهٔ بین‌المللی و این‌که چگونه دانشجویان می‌توانند به بهترین نحو این شغل‌ها را دنبال کنند.

۴. مردم‌شناسی: فرهنگ و میدان

میلر قبل از این‌که وارد موضوعات موردپژوهش مردم‌شناسان فرهنگی بشود دو فصل نخست کتاب را به‌ترتیب به مفهوم مرکزی رشته و روش‌شناسی خاص آن اختصاص می‌دهد. فصل ۱ با عنوان «مردم‌شناسی و مطالعهٔ فرهنگ» از همان آغاز کتاب روشن می‌کند که در این رشته با چه مفهومی به‌عنوان بنیاد بحث‌ها مواجه هستیم. این فصل در سه قسمت ارائه شده است: ۱. چهارشاخهٔ مردم‌شناسی، ۲. معرفی مردم‌شناسی فرهنگی، و ۳. ویژگی‌های متمایز مردم‌شناسی فرهنگی. میلر تعریفی جامع از مردم‌شناسی ارائه می‌دهد: «مطالعهٔ بشریت شامل خاستگاه‌های پیشاتاریخی و تنوع مردمان معاصر» (ص ۳). این رشته نسبت به سایر رشته‌هایی که بشریت را مطالعه می‌کنند قلمروی وسیع‌تر، دورهٔ زمانی طولانی‌تر، و موضوعات متنوع‌تری را در بر می‌گیرد. مردم‌شناسان فرهنگی، به‌عنوان یکی از چهارشاخهٔ مردم‌شناسی، تنوع‌ها و شباهت‌ها را در بین فرهنگ‌ها بررسی می‌کنند و این‌که چگونه فرهنگ‌ها در طی زمان تغییر می‌یابند. مردم‌شناسان فرهنگی برای یادگیری فرهنگی مدت‌زمان زیادی، نوعاً یک سال یا بیش‌تر، را برای زندگی با افراد مورد مطالعه‌شان می‌گذرانند.

میلر، در ادامه، چهره‌های شاخص و جریان‌های نظری مردم‌شناسی فرهنگی را مرور می‌کند (ص ۶-۷). چهره‌های بنیان‌گذار مردم‌شناسی فرهنگی در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم عبارت بودند از: ادوارد تایلور و جیمز فریزر در انگلیس و لوئیس هنری مورگان در آمریکا. آن‌ها مدلی از تطور فرهنگی را پدید آوردند که در آن تمامی فرهنگ‌ها از شکل‌های پایین‌تر به شکل‌های بالاتر در طی زمان تحول می‌یافتند. برانیسلاو مالینوفسکی، چهره‌ای اصلی در مردم‌شناسی فرهنگی مدرن نیمهٔ نخست قرن بیستم، رویکرد نظری کارکردگرایی را بنیان نهاد. فرانتس بوآس، بنیان‌گذار مردم‌شناسی فرهنگی آمریکای شمالی، مفهوم نسبی‌گرایی فرهنگی را مطرح کرد، این‌که هر فرهنگی باید برحسب ارزش‌ها و اندیشه‌های همان فرهنگ درک شود و

نباید براساس معیارهای فرهنگی دیگر مورد قضاوت قرار بگیرد. مارگارت مید کمک کرد تا بفهمیم که چگونه فرهنگ، به ویژه بزرگ کردن کودک، شخصیت و نقش های جنسیتی را شکل می دهد. مردم شناسی فرهنگی پس از جنگ جهانی دوم به طور قابل توجهی رشد کرد، هم در تعداد مردم شناسان آموزش دیده و هم در دپارتمان های مردم شناسی در کالج ها و دانشگاه ها. به هم راه این رشد، تنوع نظری روزافزونی نیز پدید آمد: نظریه های فرهنگ مبتنی بر عوامل محیطی، با تأکید بر این که محیط های مشابه به ظهور فرهنگ های مشابه منجر می شوند؛ ساختارگرایی لوی استراوس که برای فهم فرهنگ، اسطوره ها و داستان ها را جمع آوری کرده و تم های زیرین شان را تحلیل می کرد؛ نظریه مارکسیستی دهه ۱۹۶۰ متکی بر اهمیت دست رسی افراد به وسایل معیشت، که الهام بخش ماتریالیسم فرهنگی بود، با تأکید بر جنبه های مادی زندگی مثل محیط، معیشت، ثروت، و قدرت؛ مردم شناسی تفسیری دهه ۱۹۶۰ که برای فهم فرهنگ بر چگونگی اندیشیدن و اندیشه های افراد و نمادها و معانی مهم برای آنها تمرکز می کرد. در روایت میلر، از دهه ۱۹۹۰، دو مسیر نظری دیگر برجسته شدند: الف) ساختارهای قدرت مندی چون اقتصاد، سیاست، و رسانه هستند که فرهنگ را شکل می دهند، با تأثیرگذاری بر این که چگونه افراد رفتار کرده و بیندیشند؛ ب) عاملیت یا اراده آزاد و قدرت افراد در خلق و تغییر فرهنگ با عمل کردن علیه ساختارها.

باتوجه به این که کتاب میلر نه بر نظریه ها بل بیش تر بر موضوعات مورد پژوهش مردم شناس ها تمرکز دارد، گزارش میلر از جریان های نظری بسیار خلاصه و ناقص جلوه می کند. او برخی از جریان های نظری مهم و معاصر چون وجودگرایی (جکسون و دیگران ۱۳۹۶) و پدیدارشناسی یا چرخش های نظری برجسته ای مثل چرخش حسی (هاوز و کلسن ۱۳۹۵) را از قلم می اندازد.

در ادامه، نویسنده سه بحث در مردم شناسی را مطرح می کند که در قلب پرسش های اساسی این رشته قرار دارند: چرا افراد در فرهنگ های مختلف متفاوت و مشابه اند؟ چرا آنها به شیوه خاصی عمل کرده و می اندیشند؟ و چرا مردم شناسان باید به درک این پرسش ها ادامه دهند؟ میلر برای بررسی این پرسش ها اردوگاه های نظری رقیب را مطرح می کند: جبرگرایی زیستی در برابر ساختارگرایی فرهنگی؛ مردم شناسی تفسیری در برابر ماتریالیسم فرهنگی؛ عاملیت فردی در برابر ساختارگرایی (ص ۸-۹).

میلر در قسمت دوم فصل بر مفهوم فرهنگ تمرکز می کند. به نظر او، درک مفهوم پیچیده فرهنگ می تواند با بررسی ویژگی های آن به دست آید. میلر براساس پنج ویژگی فرهنگ را

تعریف می‌کند (ص ۱۰-۱۵). برای شروع، او فهم فرهنگ را متکی می‌کند بر چیزی که مقابل آن است یعنی طبیعت. فرهنگ مثل طبیعت نیست و حتی آن را شکل می‌دهد. میلر با آوردن مثال‌های مردم‌نگارانه مختلفی از جوامع گوناگون نشان می‌دهد که چگونه کارکردهای اساسی بدن، که برای زنده ماندن مهم‌اند، توسط فرهنگ شکل می‌گیرند: خوردن، نوشیدن، خوابیدن، و دفع کردن. ویژگی دوم فرهنگ اتکای آن بر نمادهاست. اعضای هر فرهنگی برای برقراری ارتباط بین افراد و انتقال معنا چیزهایی را به جای چیزهای دیگر به کار می‌برند. خاص‌بودگی فرهنگی از مسیر نمادهای قراردادی می‌گذرد. ویژگی سوم آن است که فرهنگ یاد گرفته می‌شود یا کسب می‌گردد، درمقابل ژنتیک. ویژگی چهارم آن است که فرهنگ‌ها کل‌های یک‌پارچه هستند. اصل کل‌گرایی مردم‌شناختی می‌گوید که بین عناصر فرهنگ روابطی وجود دارد و فهم هر جزء بدون توجه به جزء دیگر فهمی ناقص خواهد بود. درنهایت، ویژگی پنجم آن است که فرهنگ‌ها مزوی و ایستا نیستند، بل با یکدیگر تعامل کرده و تغییر می‌کنند. جای آن بود که میلر در بحث از فرهنگ به مناقشه‌ها و جدال‌های شدید بین مردم‌شناس‌ها اشاره کند، ازجمله نزاعی که بر سر رابطه بین فرهنگ و فرد وجود دارد: این که آیا اعضای یک فرهنگ ارزش‌ها و هنجارهای آن را بدون مقاومت می‌پذیرند یا نه (Lindholm 2007)؟ یا این که آیا درون یک فرهنگ الگوهای متضاد اندیشه، عمل، و احساس وجود دارد یا نه؟ و یا این که نسبت بین فرهنگ و قدرت (ایزدی جیران ۱۳۹۷) یا اقتصاد سیاسی (Scheper-Hughes 1992) چیست؟ این‌ها چالش‌هایی هستند که اکنون از دل مشغولی‌های مهم مردم‌شناسان معاصر به حساب می‌آیند.

قسمت آخر فصل اختصاص دارد به برشمردن ویژگی‌های متمایز مردم‌شناسی فرهنگی (ص ۱۹-۲۱). نسبی‌گرایی فرهنگی به عنوان میراث فرانکس بوآس به ما می‌گوید که نباید با معیارهای یک فرهنگ دیگر را ارزیابی یا قضاوت کرد. هیچ فرهنگی بهتر از فرهنگ دیگر نیست. همین امر باعث می‌شود تا مردم‌شناسان به ارزش گذاشتن و حفظ تنوع در حیات بشر اهمیت دهند.

فصل دوم کتاب را میلر به روش‌شناسی خاص مردم‌شناسی فرهنگی اختصاص داده است. در اواسط قرن نوزدهم است که لوئیس هنری مورگان گام‌هایی به سوی یادگیری از افراد و فرهنگ‌شان از طریق مشاهده مستقیم و تعامل با افراد بیش‌تری از درون بافت برداشت، برخلاف مردم‌شناسی پشت‌میزنشین و بالکنی. نقطه عطف بعدی در اوایل قرن بیستم توسط برانیسلاو مالینوفسکی روی داد. او بنیانی برای روش اساسی در مردم‌شناسی فرهنگی گذاشت: مشاهده مشارکتی. این تکنیک دربرگیرنده زیستن در یک فرهنگ در دوره‌ای طولانی است.

مالینوفسکی به مدت دو سال در یک چادر در کنار مردمان محلی ساکن شد و تا حد ممکن هم چون یکی از آن‌ها در فعالیت‌ها و زندگی‌شان شرکت کرد. او زبان‌شان را هم یاد گرفت. این نوآوری‌ها مالینوفسکی را قادر کرد تا فرهنگ تروبریان را به طور دست‌اول یاد بگیرد، نه از طریق گزارش‌های دست‌دوم یا مصاحبه‌های بالکنی. میلر سه عنصر استاندارد در روش پژوهش میدانی یا کار میدانی (fieldwork) در مردم‌شناسی فرهنگی معاصر را چنین برمی‌شمارد: ۱. زندگی کردن با افراد برای مدتی طولانی؛ ۲. شرکت کردن در زندگی هرروژه افراد و مشاهده آن؛ ۳. یادگرفتن زبان محلی (ص ۲۵). میلر برقراری روابط دوستانه و تبادل هدیه بین پژوهش‌گر مردم‌شناس و مردمان مورد مطالعه را مهم می‌داند (ص ۲۹-۳۰). با وجود این که سراسر کتاب مملو است از مثال‌های مردم‌نگارانه، اما میلر در توضیح مراحل عملی انجام پژوهش میدانی مردم‌نگارانه به طور خامی عمل می‌کند. این نقص به طور خاصی در مورد ابزار روش‌شناختی دیگر مردم‌شناسی یعنی مردم‌نگاری (ethnography) خودش را عیان می‌کند. جای آن بود که میلر به طور مبسوطی بر تمایز خاص بازنمایی یا نوشتارهای مردم‌نگارانه انگشت تأکید بگذارد (Marcus and Cushman 1982; Clifford and Marcus 1986). متن و فرم بازنمایی در مردم‌نگاری تفاوتی اساسی با سایر رشته‌های علوم اجتماعی و انسانی دارد، از جمله این که از اهداف اساسی متن مردم‌نگارانه به تصویر کشیدن جهان اجتماعی و فرهنگی به نحوی است که برای خوانندگان قابل تجسم باشد. مردم‌نگارها از تصویرپردازی‌های چندحسی استفاده می‌کنند تا صحنه‌هایی ملموس از موقعیت‌ها، رخدادها، اشخاص، و فضاها خلق کنند (Emerson et al. 2011). همین‌طور میلر در توضیح فنون تحلیل یافته‌های مردم‌نگارانه هم ضعیف عمل می‌کند. داده‌های جمع‌آوری شده، که مشتمل هستند بر صدها یا هزاران صفحه از دفترچه یادداشت، با رویه‌هایی چون تم‌گذاری‌های آنالیتیک طبقه‌بندی شده و با پیوندیافتن چندین تم درون یک تم مرکزی تحلیل می‌شوند (LeCampte and Schensul 2013).

۵. شالوده‌های فرهنگ

باربار میلر فصل ۳ تا ۱۱ را ذیل شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار می‌دهد. تأمین معیشت (فصل ۳)، تولیدمثل و رشد (فصل ۴)، و بیماری و درمان (فصل ۵) را به ترتیب جزو شالوده‌هایی می‌داند که فرهنگ بر فراز آن قوام می‌گیرد (Miller 2015). فصل سوم تحت عنوان «نظام‌های اقتصادی» بر سه موضوع تمرکز دارد: پنج شیوه معیشت، شیوه‌های مصرف و مبادله، و جهانی‌شدن و اقتصادهای در حال تغییر. میلر شیوه‌های معیشت را در پنج نوع

خلاصه کرده و در بحث‌های فصول سراسر کتاب به‌طور مکرر از این تقسیم‌بندی پنج‌گانه استفاده می‌کند: گردآوری و شکار، باغبانی، گله‌داری، کشاورزی، صنعت/دیجیتال. این پنج شیوه تأمین معیشت برحسب ظهورشان در تاریخ بشریت طرح می‌شوند. در یک سر طیف، شکل آغازین یعنی گردآوری و شکار قرار داد و در سر دیگر طیف جوامعی که مبتنی‌اند بر صنعت یا عصر دیجیتال. میلر موضوعات مهم نظام‌های اقتصادی را براساس این طیف به شرح زیر توضیح می‌دهد (ص ۴۵):

- دلیل تولید: تولید برای مصرف ... تولید برای سود؛
 - تقسیم کار: خانواده‌محور و هم‌پوشانی نقش‌های جنسیتی ... طبقه‌محور و درجه بالایی از تخصصی‌شدن شغلی؛
 - روابط مالکیت: برابرگرایی و اشتراکی ... قشربندی‌شده و خصوصی؛
 - استفاده از منابع: پهن‌آور و موقتی ... متمرکز و درحال‌بسط؛
 - پایداری: درجه بالا ... درجه پایین.
- شیوه‌های مصرف و مبادله هم براساس همین طیف شیوه‌های پنج‌گانه معیشت بحث می‌شوند و در سه محور با یک‌دیگر مقایسه شده‌اند (ص ۵۴):

مصرف

- شیوه مصرف: مینیمالیسم و نیازهای محدود ... مصرف‌گرایی و نیازهای نامحدود؛
- سازمان اجتماعی مصرف: برابری/اشتراکی و مصرف تولیدات شخصی ... نابرابری طبقه‌محور و مصرف محصولات غیرشخصی؛
- تأمین بودجه اصلی: نیازهای اساسی ... اجاره/مالیات، کالاهای لوکس؛

مبادله

- شیوه مبادله: مبادله متوازن ... مبادله بازار؛
- سازمان اجتماعی مبادله: گروه‌های کوچک، چهره‌به‌چهره ... مبادلات بازاری ناشناس؛
- مقوله اصلی مبادله: هدیه ... فروش.

باربارا میلر به‌طور مفصلی جنبه‌های گوناگون این شیوه‌های تأمین معیشت یا نظام‌های اقتصادی پنج‌گانه را با مثال‌های متعدد مردم‌نگارانه توضیح می‌دهد. نویسندگان نقطه آغاز و بنیاد

بسیار مناسبی می‌گذارد برای فصول بعدی؛ امری که می‌تواند از تعلق خاطر فکری او به ماتریالیسم فرهنگی (Harris 1975) نشئت گرفته باشد که در آن به تأمین معیشت و امر مادی توجه می‌شود.

فصل چهارم تحت عنوان «تولیدمثل و رشد» به سه قسمت تقسیم شده است: شیوه‌های تولیدمثل؛ فرهنگ و باروری؛ و شخصیت و چرخه زندگی. شیوه‌های تولیدمثل براساس سه نوع شیوه معیشت (گردآوری و شکار، کشاورزی، صنعتی / دیجیتالی) از هم تفکیک شده و براساس چهار محور باهم مقایسه شده‌اند:

جدول ۱. تفکیک شیوه‌های تولیدمثل براساس سه نوع شیوه معیشت و مقایسه آنها با چهار محور

گردآوری و شکار	کشاورزی	صنعتی / دیجیتالی	
رشد جمعیت	نرخ تولد متوسط نرخ مرگ متوسط	منفی: کشورهای صنعتی بالا: کشورهای درحال توسعه	
ارزش کودکان	متوسط	بالا	ترکیبی
کنترل باروری	ابزارهای غیرمستقیم ابزارهای مستقیم	وابستگی روزافزون به ابزارهای مستقیم تکنیک‌های پروناتالیست	روش‌های مستقیم از علم و پزشکی شکل‌های شیمیایی سقط
جنبه‌های اجتماعی	باروری هم‌شکل متخصصان اندک	ظهور تفاوت‌های طبقاتی تخصص روزافزون	باروری قشربندی شده تخصص بالا

Miller 2017: 69

در بحث از رابطه فرهنگ با باروری، موضوعاتی که می‌توانند بین فرهنگ و فرزندآوری و رفتار با فرزندان قرار گیرند تئوری‌های اصلی‌اند (ص ۷۲-۷۶): دخول جنسی، تصمیم‌گیری درباره باروری، کنترل باروری، و کودک‌کشی. مثلاً، درمورد مرگ کودکان، نویسنده پژوهش مردم‌شناس مشهور نانسی شپرهیوز در زاغه‌های برزیل در دهه ۱۹۸۰ را می‌آورد. فقر شدید در این زاغه‌ها به معنای این بود که مادرها نتوانند غذای کافی برای کودکانشان فراهم کنند و مجبور بودند به لحاظ روانی با مرگ مکرر کودکانشان سروکار داشته باشند. اکنون با وجود این که کودکان شمال شرق برزیل شانس بیش‌تری برای زنده ماندن دارند، ولی پسرهای نوجوان به‌طور خاصی درحال تجربه مرگ‌ومیر بالا به‌خاطر مواد و خشونت هستند (Scheper-Hughes 1992).

قسمت آخر فصل نیز به شخصیت و چرخه زندگی می‌پردازد. این‌جا زندگی افراد براساس دوره‌های رشد در بین فرهنگ‌های مختلف نشان داده می‌شوند. این مراحل بیش‌تر طبق مراحل مرسوم رشد در سنت روان‌شناسی پشت‌هم چیده شده‌اند: دوره اول، که شامل تولد، نوزادی، و کودکی است، تا اجتماعی‌شدن درطول کودکی، هویت‌یابی در نوجوانی، و نیز مسائل بزرگ‌سالی (ص ۷۷-۸۷). این‌جا هم مثل سراسر کتاب مثال‌های فراوان مردم‌نگارانه آورده می‌شود تا تفاوت‌های فرهنگی در مراحل رشد آشکار شوند. همه به یک‌شکل این مراحل را طی نمی‌کنند و همین‌طور تعریف فرهنگ‌ها از کودکی، نوجوانی (مثلاً بنگرید به Mead 1928)، و بزرگ‌سالی متفاوت است.

تا این‌جا، میلر بر زنده‌ماندن و تولید یکی مثل خود در قالب این دو فصل به‌عنوان شالوده‌های فرهنگ پرداخته است. در فصل پنجم، به موضوعی می‌پردازد که می‌تواند تهدیدی بر زنده‌ماندن باشد: «ناخوشی، بیماری، و درمان». فصل پنجم هم در سه قسمت ارائه شده است: قوم‌پزشکی، سه رویکرد نظری، و جهانی‌شدن و تغییر. قوم‌پزشکی همان مطالعه نظام‌های سلامت موجود در یک فرهنگ است. یک نظام سلامت حوزه‌های مختلفی را در بر می‌گیرد: ادراکات و طبقه‌بندی‌های مشکلات سلامتی، مقیاس‌های جلوگیری، تشخیص، درمان (جادویی، دینی، علمی، و مواد درمانی)، و درمان‌گران. میلر به‌درستی اشاره می‌کند که در دهه‌های اخیر، قوم‌پزشکی دیگر فقط به نظام‌های سلامت غیرغربی بازمی‌گردد، بل زیست‌پزشکی غربی معاصر را هم در بر می‌گیرد. میلر شیوه‌های درمانی عمده در بین فرهنگ‌های مختلف را نیز بررسی می‌کند: درمان اجتماع‌محور، درمان مزاجی، درمان‌گران، و مواد درمانی.

قسمت دوم فصل مرور سه رویکرد نظری اصلی در درک نظام‌های سلامت است: ۱. رویکرد محیط‌شناختی / شیوع‌شناختی؛ ۲. رویکرد نمادین / تفسیری؛ ۳. مردم‌شناسی پزشکی انتقادی (ص ۹۸-۱۰۰). رویکردهای محیط‌شناختی بر سازگاری افراد با محیط طبیعی به‌عنوان رفتار سلامتی می‌پردازند. رویکردهای تفسیری به برساخت‌های فرهنگی درمورد موضوعات مختلف سلامتی متمرکزند و رویکردهای انتقادی به تأثیر نیروهای بزرگ‌مقیاسی چون سیاست و اقتصاد بر سلامت افراد و اجتماعات توجه دارند (Singer et al. 2020: Chapter 1).

قسمت سوم فصل هم‌چون فصول پیشین به مسئله جهانی‌شدن و تغییر در ارتباط با موضوع فصل اختصاص دارد (ص ۱۰۲-۱۰۸). با فرایند جهانی‌شدن، مشکلات سلامتی در سراسر جهان می‌گردند و به محل‌ها و فرهنگ‌های دوردست با سرعتی بی‌سابقه می‌روند. هم‌زمان، فرهنگ غربی، شامل زیست‌پزشکی، نیز در حرکت است. از نظر میلر، شاید هیچ جنبه دیگری

از فرهنگ غربی، جز نظام بازار سرمایه‌دارانه و زبان انگلیسی، این چنین به بقیه جهان نفوذ نکرده باشد که زیست‌پزشکی غربی نفوذ کرده است. ولی جریان فرهنگی یک‌طرفه نیست. بسیاری در آمریکای شمالی و اروپا در حال روکردن به شکل‌هایی از درمان غیرغربی و غیرزیست‌پزشکی‌اند، مثل جابه‌جایی ستون فقرات و ماساژدرمانی. بحث‌های عمده قسمت نهایی فصل عبارت‌اند از: بیماری‌های مسری، ناخوشی‌های توسعه، پلورالیسم پزشکی، و مردم‌شناسی پزشکی کاربردی.

۶. سازمان اجتماعی

باربارا میلر با فارغ‌شدن از مسائل ریشه‌ای مثل تأمین معیشت، تولیدمثل، و بیماری برای بشر، در ادامه، در قالب سه فصل «خویشاوندی و حیات خانگی»، «گروه‌ها و قشربندی اجتماعی»، و «قدرت، سیاست، و نظم اجتماعی» به بدنه جوامع انسانی می‌رسد. مسئله این است که رابطه بین اعضای جامعه چگونه برقرار می‌شود، گروه‌ها چگونه تشکیل می‌شوند، و جمع چگونه پابرجا باقی می‌ماند. خویشاوندی و حیات خانگی موضوع فصل ششم است. چگونه فرهنگ‌ها خویشاوندی را خلق می‌کنند؟ پرسشی است که با آن میلر بحث‌های این فصل را باز می‌کند. در همه فرهنگ‌ها، خویشاوندی به شیوه‌های معیشت و تولیدمثل ربط دارد. مردم‌شناسان قرن نوزدهم دریافته بودند که خویشاوندی مهم‌ترین اصل سازمان‌دهی در فرهنگ‌های غیرصنعتی و بی‌دولت بوده است. هم‌چنین کشف کردند که این‌که چه کسی خویشان به حساب آید، در فرهنگ‌هایی که مطالعه کرده بودند از اروپا و ایالات متحد متفاوت بود. میلر مطالعه خویشاوندی در مردم‌شناسی را در طیف «تحلیل صوری» تا «خویشاوندی در عمل» قرار می‌دهد. مردم‌شناسان نیمه نخست قرن بیستم متمرکز بر این بودند که بفهمند در یک فرهنگ خاص چه کسی به چه کسی و به چه شیوه‌ای ارتباط می‌یابد. بدین طریق، دیاگرام خویشاوندی و درخت تبارشناسی کشیده می‌شد و اصطلاحات خویشاوندی اهمیت می‌یافت. ولی مردم‌شناسان دیگر نگاه می‌کنند به این‌که چگونه افراد خویشاوندی را در زندگی هرروزه مراوده می‌کنند.

در ادامه، سه بنیان اصلی شکل‌دادن به روابط بین‌شخصی نزدیک بحث می‌شوند (ص ۱۱۴-۱۲۳): ۱. تبار (شامل بحث‌های تبار پدری، مادری، تک‌خطی)؛ ۲. به‌اشتراک گذاشتن (شامل بحث‌های خانواده و به‌اشتراک گذاشتن غذا، فرزندخواندگی، و پرستاری؛ خویشاوندی مناسک‌محور)؛ ۳. ازدواج (شامل بحث‌های انتخاب همسر، تابوهای دایره همسران، هدایای ازدواج مثل شیربها، شکل‌های ازدواج مثل تک‌همسری و چندهمسری). قسمت آخر فصل

تغییر خویشاوندی و پویایی خانوار در جهان معاصر را مطرح می‌کند. گرچه نهاد ازدواج به‌طور کلی هنوز هم برجسته باقی مانده، بسیاری از جزئیات آن از جمله معاشقه، مراسم ازدواج، و روابط زناشویی در حال تغییر است.

فصل هفتم تحت عنوان «گروه‌های اجتماعی و قشربندی اجتماعی» به آن روابط و سازمان جمعی اختصاص دارد که فراتر از واحد خانوارند؛ کسانی که بر مبنایی غیر از خویشاوندی باهم ارتباط دارند. گروه‌بندی‌های اجتماعی بر مبنای روابط شخصی و غیرشخصی شکل می‌گیرند. باربارا میلر باز هم به شیوه‌های معیشت بازمی‌گردد و نشان می‌دهد که بر صورت‌بندی گروه‌های اجتماعی تأثیر می‌گذارند. جمعیت‌های متحرکی چون گردآوران و شکارچیان و گله‌دارها کم‌تر احتمال دارد که گروه‌های اجتماعی پایداری فراتر از روابط خویشاوندی پدید آورند، چون تراکم جمعیت کم‌تر و تعامل اجتماعی مستمر کم‌تری نسبت به جمعیت‌های اسکان‌یافته دارند. این قسمت از فصل به انواع گروه‌های اجتماعی می‌پردازد، از گروه‌های چهره‌به‌چهره و اولیه متشکل از دو یا سه نفر متکی بر دوستی تا گروه‌های بزرگ‌تر و رسمی‌تر مثل گروه‌های ضدفرهنگ و اکتیویست. از این میان، گروه‌های دوستی، کلپ‌ها، برادری‌ها/خواهری‌ها، گروه‌های ضدفرهنگی (گنگ‌های جوانان؛ گروه‌های تغییر بدن)، و همکاران به‌طور مفصلی به‌طور بین‌فرهنگی توضیح داده می‌شوند (ص ۱۳۳-۱۳۹).

موضوع مهم بعدی در این فصل قشربندی اجتماعی است. قشربندی اجتماعی شامل روابط سلسله‌مراتبی بین گروه‌های مختلف است؛ گویی که در سطوح یا قشرهایی آرایش یافته باشند. گروه‌های قشربندی‌شده می‌توانند از لحاظ معیارهای مختلفی چون منابع مادی، قدرت، رفاه، آموزش، و مختصات نمادین نابرابر باشند. افرادی که در جاهای بالاتر قرار دارند مزایایی دارند که توسط گروه‌های پایین‌تر تجربه نمی‌شود و احتمال دارد که علاقه‌مند به حفظ جاهای برترشان باشند. قشربندی اجتماعی بعداً در تاریخ بشر ظاهر شد، به‌طور واضح با ظهور کشاورزی. اکنون برخی از شکل‌های قشربندی اجتماعی جهان‌شمول شده است.

میلر بحث را به این سمت پیش می‌برد که تحلیل مقوله‌هایی چون طبقه، نژاد، جنسیت، و سن در درون نظام‌های قشربندی تفاوتی اساسی را بین آن‌ها آشکار می‌سازد؛ در درجه‌ای که عضویت در یک مقوله انتسابی (مبتنی بر ویژگی‌های گرفته‌شده از تولد) بوده است یا اکتسابی (مبتنی بر ویژگی‌های به‌دست‌آمده از طریق عمل). بنابراین، دو نوع جایگاه شکل می‌گیرد: الف) جایگاه اکتسابی: طبقه و ب) جایگاه‌های انتسابی: نژاد، قومیت، جنسیت، و کاست. این چهار نظام انتسابی قشربندی اجتماعی متکی بر تقسیم افراد به گروه‌هایی با رتبه نابرابرند.

میلر برای پایان بخشیدن به مباحث سازمان اجتماعی فصل هشتم را ذیل «قدرت، سیاست، و نظم اجتماعی» ارائه می‌دهد. سیاست در این فصل به معنای کاربرد سازمان یافته قدرت عمومی تعریف می‌شود، نه خرده سیاست‌های خصوصی خانواده و گروه‌های خانگی. مردم‌شناسان سازمان سیاسی را به مثابه گروه‌هایی درون یک فرهنگ تعریف می‌کنند که عهده‌دار تصمیم‌گیری و رهبری عمومی، حفظ انسجام و نظم اجتماعی، حفاظت از حقوق گروهی، و تضمین امنیت در برابر تهدیدهای بیرونی‌اند. شکل‌های بسیار سازمان سیاسی که به‌طور بین‌فرهنگی رخ می‌دهند می‌توانند در چهار سنخ خوشه‌بندی شوند که به شیوه‌های معیشت مرتبط‌اند (ص ۱۵۳-۱۵۹):

- دسته‌ها، مرتبط با گروه‌های گردآور و شکارچی، شامل عضویت منعطف و بدون رهبران رسمی؛
- قبایل، نوع رسمی‌تر دسته؛ نوعاً مرتبط با باغبانی و گله‌داری؛ مشتمل بر دسته‌ها یا گروه‌های تباری متعدد، هرکدام با زبان و سبک زندگی مشابه و قلمروی متمایز؛
- رؤسا، شامل قبایل و روستاهای متحد ذیل یک رئیس، رهبری که قدرت دارد؛
- دولت‌ها، یک واحد متمرکز شده سیاسی شامل اجتماعات بسیار، یک ساختار بوروکراتیک، و رهبرانی که قدرت قهری دارند.

میلر در بحث از نظم اجتماعی می‌گوید که مردم‌شناسان فرهنگی بین دو ابزار عمده کنترل اجتماعی تمایز قایل می‌شوند: هنجارها و قوانین. جوامع کوچک مقیاس بیش‌تر با کاربرد هنجارها مشخص می‌شوند و جوامع بزرگ مقیاس، به‌ویژه دولت‌ها، بیش‌تر بر کردارهای قانونی تأکید می‌کنند. همه نظام‌های کنترل اجتماعی با این واقعیت سروکار دارند که ممکن است ستیز عمومی و خشونت روی دهد. انواع این ستیزهای عمومی و خشونت عبارت‌اند از: ستیز قومی، ستیز فرقه‌ای، و ستیز جهانی - محلی.

۷. نظام‌های نمادین

باربارا میلر پس از طرح موضوعات مرتبط با ریشه‌های فرهنگ و بدنه جمعی به سطح ناملموس‌تر حیات بشر می‌پردازد: نظام‌های نمادین. این نظام‌ها در سه فصل جای می‌گیرند: «ارتباطات»، «دین»، و «فرهنگ بیانی». فصل نهم درباره ارتباطات مردمی و زبان است، با تکیه بر مردم‌شناسی زبان‌شناختی و مردم‌شناسی فرهنگی. این فصل ابتدا از این بحث می‌کند که چگونه

انسان‌ها تعامل کرده و چه چیزی تعامل انسانی را از تعاملات حیوان‌های دیگر متمایز می‌کند. قسمت دوم مثال‌هایی از زبان، خرده‌فرهنگ، و نابرابری ارائه می‌دهد. و قسمت سوم تغییر زبان را از خاستگاه‌هایش در گذشته دور تا دل‌نگرانی‌های معاصر نسبت به فقدان زبان بررسی می‌کند. انسان‌ها می‌توانند با واژه‌ها، چه کلامی و چه نشانه‌ای، با ژست‌ها و شکل‌های دیگر زبان بدن مثل لباس پوشیدن و سبک مو، و با استفاده از تکنولوژی مثل موبایل‌ها ارتباط برقرار کنند. بسط بحث‌ها شامل می‌شوند بر زبان و ارتباط کلامی (ویژگی‌های زبان انسانی و خصوصیات شکلی زبان کلامی)، زبان غیرکلامی (زبان نشانه‌ای با حرکات دست و زبان بدن)، و ارتباط برقرارکردن با رسانه و تکنولوژی اطلاعات.

نویسنده دو نظریه تأثیرگذار قرن بیستم در مطالعه رابطه بین زبان و فرهنگ را توضیح می‌دهد. نظریه اول توسط دو بنیان‌گذار مردم‌شناسی زبان‌شناختی، ادوارد ساپیر و بنجامین ورف، صورت‌بندی شد: زبان افراد بر چگونگی‌اندیشیدن آن‌ها تأثیر می‌گذارد. نظریه‌ای دوم از زبان‌شناسان اجتماعی به‌عنوان برساخت‌گرایان فرهنگی بیرون آمد: بافت فرهنگی و اجتماعی است که زبان و معانی آن را شکل می‌دهد. اکثر مردم‌شناسان معتقدند زبان، فرهنگ، بافت، و معنا ارتباط متقابل قوی‌ای باهم دارند: زبان فرهنگ را شکل می‌دهد و بافت فرهنگی هم زبان را شکل می‌دهد.

فصل دهم به یکی از مهم‌ترین موضوعات پژوهشی از آغاز رشته مردم‌شناسی می‌پردازد. میلر تعریفی معاصر و جامع‌تر از دین می‌دهد: باورها و رفتارهایی که مرتبط با موجودات و نیروهای فراطبیعی‌اند. در ادامه، بحث‌هایی از جمله جادو در برابر دین مطرح می‌شوند. باورها در طی نسل‌ها از طریق دو شکل اصلی اسطوره و اصول اعتقادی منتقل می‌شوند. باورهای درباره نیروها و موجودات فراطبیعی و باورهایی درباره فضای مقدس به بحث گذاشته شده‌اند. دومین عنصر مهم کردارها هستند. کردارهای مناسبی به‌عنوان رفتارهای الگویافته و تکراری متمرکز بر قلمروی فراطبیعی تعریف شده‌اند. ذیل کردارهای مناسبی، مناسب چرخه‌های زندگی، زیارت، مناسب وارونگی، و قربانی توضیح داده شده‌اند. سپس، متخصصان مذهبی مطرح می‌گردند: شمن‌ها و کشیش‌ها، و دیگر متخصصان مذهبی.

قسمت دوم فصل به ادیان جهان و تنوعات محلی‌شان اختصاص دارد (ص ۲۰۳-۲۱۱). دین جهانی براساس تکیه بر منابع مکتوب، پیروان زیاد فراتر از مرزهای کشور، و دل‌مشغولی به رستگاری تعریف می‌شود. تاریخ، توزیع، و فنون اصلی پنج دین جهانی پایدار مطرح می‌شوند: هندوئیسم، بودیسم، یهودیت، مسیحیت، و اسلام و برای هریک از این دین‌ها، مثالی از تغییرات

محلی ارائه می‌شود. نتیجهٔ عمومی پژوهش‌های مردم‌نگاران آن است که وقتی یک دین جهانی وارد منطقهٔ فرهنگی جدیدی می‌شود، با سنت‌های دینی محلی مواجه می‌گردد. در بسیاری از موارد، دین تازه و دین‌های محلی به‌عنوان سنت‌های مجزایی هم‌زیستی می‌کنند، چه به‌عنوان مکمل و چه رقیب؛ چیزی که پلورالیسم دینی نامیده شده است. در انتهای این قسمت، ویژگی‌های دین‌های آفریقایی هم اضافه شده‌اند.

قسمت آخر فصل مسیرهای تغییر دینی را توضیح می‌دهد. تمامی دین‌ها اسطوره‌ها و اصول عقایدی دارند که باعث استمرار در باورها و کردارهایشان می‌شود. ولی هیچ دینی بدون تغییر نیست. جنبش‌های احیا، سایت‌های مقدس موردنزاع، و آزادی دینی به‌مثابهٔ حق بشر در قسمت نهایی فصل بحث شده‌اند.

باربارا میلر نظام‌های نمادین را با پرداختن به «فرهنگ بیانی» در فصل یازدهم به‌پایان می‌برد: حوزه‌ای وسیع از رفتار و اندیشهٔ انسانی که شامل رفتارها و باورهای مرتبط با هنر، فراغت، و بازی‌اند. این فصل با بحثی درباب دیدگاه‌های نظری درمورد هنر بین‌فرهنگی و چگونگی مطالعهٔ هنر و فرهنگ بیانی توسط مردم‌شناسان آغاز می‌شود. سپس، بازی و فراغت به‌طور بین‌فرهنگی بررسی می‌شود. و درنهایت، مثال‌هایی ارائه می‌شود از این که چگونه فرهنگ بیانی، به‌ویژه وقتی به‌عنوان میراث فرهنگی تعریف می‌شود، منبعی پرمنافشه است، هم به‌لحاظ مادی و هم برحسب هویت‌های فردی، محلی، ملی، و جهانی.

۸. حرکت و توسعه

باربارا میلر با پایان موضوعات مهمی که ذیل سه محور شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار می‌دهد به دو موضوع مهم دیگر هم اشاره می‌کند که در روزگار معاصر اهمیت یافته‌اند. فصل دوازدهم درمورد حرکت افراد و گروه‌هاست. ابتدا اطلاعاتی دربارهٔ مقوله‌های مهم مهاجران و فرصت‌ها و چالش‌های پیش‌روی آن‌ها ارائه می‌شود. سپس، توصیف‌هایی از چند نمونه از مهاجران به ایالات متحد و کانادا طرح می‌شود. و دست‌آخر، مسائل مبرم مرتبط با مهاجرت مثل حقوق بشر و برنامه‌های جلوگیری از خطر را به‌بحث می‌گذارد. فصل سیزدهم، به‌عنوان فصل پایانی، به مسئلهٔ توسعه می‌پردازد. تمرکز اصلی تلاش‌های توسعه‌ای جلوگیری یا تقلیل فقر است. عمدهٔ بحث‌های فصل عبارت‌اند از: فرایندهای تغییر اجتماعی از خلال ابداع و اشاعه، نظریه‌ها و مدل‌های توسعه (مدرنیزاسیون، توسعهٔ رشدمحور، توسعهٔ توزیعی، توسعهٔ انسانی، توسعهٔ پایدار)، رویکردهای نهادی به توسعه،

و پروژه توسعه (مجموعه فعالیت‌های طراحی شده برای عملی کردن سیاست‌گذاری‌های توسعه‌ای). قسمت آخر به دو گروهی می‌پردازد که نقشی فعال در بازتعریف توسعه داشته‌اند: بومیان و زنان.

۹. نتیجه‌گیری

در نتیجه‌گیری به شمردن برخی از مزایا و معایب کتاب باربارا میلر می‌پردازم. نقاط قوت کتاب را می‌توانم در موارد زیر خلاصه کنم: «درگیری ملموس». میلر فضایی ملموس و واقعی به بحث‌های مفهومی و نظری می‌دهد. خواننده به‌طور مستمر بین متن و واقعیت رفت‌و برگشت می‌کند و از این طریق، به درک قابل فهم‌تری از مطالب می‌رسد. مثلاً نویسنده قاب‌های «کالچراما» را در بین مطالب فصول انداخته است تا خواننده چند دقیقه‌ای سفری تخیلی به یک فرهنگ خاص بکند و تاحد بسیار نازلی بفهمد که روش‌های میدانی مردم‌شناختی چه چیزی می‌توانند برای افرادی که دورند به‌ارمغان بیاورند. درگیری خواننده فقط به ارتباط ملموس محدود نمی‌شود، بلکه با کشاندن بحث‌ها و تأثیر موضوعات موردبررسی به مسائلی چون محیط زیست خواننده متوجه می‌شود که تا چه حدی یک مفهوم ظاهراً نظری و معنایی می‌تواند بر فضای ماتریال تأثیر بگذارد. برجسته‌کردن محیط زیست به‌ویژه از این نظر اهمیت دارد که خوانندگان در جهان معاصر امروز با بحران‌های آن به‌طور جدی‌تری مواجه می‌شوند.

«یادگیری تفکر مردم‌شناختی»: میلر با واداشتن خواننده به اندیشیدن از نوع تفکر مردم‌شناختی تلاش می‌کند تا تجربه‌ای مردم‌شناختی در دانشجویان تازه‌وارد این رشته ایجاد کند. او با آوردن مثال‌هایی گوناگون از موضوعات مختلف یا درمقابل هم قراردادن بحث‌های نظری از خواننده می‌خواهد تا براساس تجربه زیسته خودش در برابر این مثال‌ها قرار گرفته یا موضع بگیرد. مثال‌ها و بحث‌های نظری به‌صورتی طرح می‌شوند تا اصول بنیادین تفکر مردم‌شناختی را آشکار کنند، مثل بسترمن‌دی یا نسبی‌گرایی.

«کاربردی‌دیدن مردم‌شناسی فرهنگی»: میلر با خوراندن مردم‌شناسی کاربردی به کل مطالب فصول مزیت مردم‌شناسی برای جهان پر مشکل امروز را نشان می‌دهد. قاب‌های «مردم‌شناسی به‌درد می‌خورد» از این نظر اهمیت دارند. دریافت این نکته برای رشته مردم‌شناسی فرهنگی در ایران بسیار مهم است. درحالی‌که شیوه آموزش در دانشگاه‌های ایران در این رشته اساساً به‌طور غیرکاربردی پیش می‌رود و دانشجویان همواره از به‌دردنخور بودن رشته شکایت می‌کنند، میلر با مثال‌های متعددی از کارهای مردم‌شناسان و جوامع و فرهنگ‌های مورد مطالعه آن‌ها نشان

می‌دهد که تا چه حد زیادی مردم‌شناسی فرهنگی از گفتمان بی‌درد دانشگاهی در ایران خارج شده و وارد واقعیت‌های هرروزه شده است. جلوگیری از وقوع مشکلات یا حل مسائل اجتماعی از انگیزه‌های اصلی میلر در علاقه‌مندی به مردم‌شناسی و نوشتن این کتاب است و برای همین نقش قابل توجهی به کاربردی بودن مردم‌شناسی در عرصه‌های گوناگون داده است.

«طرح دیدگاه‌های انتقادی»: تفاوت دیگر و مزیت دیگر اثر باربارا میلر در مقایسه با آثار دیگر آموزشی در مردم‌شناسی فرهنگی آن است که همواره در کنار بحث‌های نظری مرسوم، که اغلب به لحاظ سیاسی محافظه‌کار و به لحاظ اخلاقی ساکت‌اند، شاخه‌های نوظهور انتقادی را نیز می‌آورد، مثلاً مردم‌شناسی رسانه‌ای انتقادی یا مردم‌شناسی پزشکی انتقادی. بار مناسب نظریه انتقادی در بین موضوعات مختلف فصول سراسر کتاب چیزی است که معمولاً کم‌تر در آثار دیگر آموزشی به میان می‌آید. ولی میلر تلاش کرده به طور متناسبی وزن خوبی به رویکردهای انتقادی بدهد، به ویژه با توجه به غفلتی که به خاطر سایه سنگین مفهوم فرهنگ از مسائلی چون ستیز، نابرابری، و قدرت شده است.

«تغییرات معاصر در هر موضوع»: میلر قسمت‌های پایانی هر سیزده فصل را به وضعیت معاصر موضوعات بحث‌شده اختصاص می‌دهد. بدین طریق، خواننده فهمی معاصر از موضوع پیدا می‌کند. معاصریت موضوعات به طور خاص در ارتباط با جهانی شدن و تغییرات ناشی از آن طرح شده‌اند. این باعث پرشدن نقیصه‌ای می‌شود که برخی از آثار آموزشی در مردم‌شناسی فرهنگی از آن رنج می‌برند. میلر در هر ویراست کتاب کوشیده تا رخدادهای مهم و اخیر مرتبط با موضوعات مختلف را به کتاب اضافه کند و به این شیوه، روزآمدی اثرش را حفظ کند. این امر باعث می‌شود خواننده درکی درزمانی از موضوعات کسب کند، یعنی آن‌ها را در یک بستر زمانی بلندمدت ببیند و بفهمد. هم‌چنین، میلر هم‌سو با عنوان کتاب به طور خاص بر جهانی شدن تأکید می‌کند و تأثیرات و تنوعات محلی آن را می‌کاود.

از نقاط ضعف کتاب میلر به چندین مورد در لابه‌لای مرور محتوای اثر پرداختم، از جمله از قلم‌انداختن برخی از جنبش‌های نظری معاصر مثل وجودگرایی یا چرخش حسی. همین‌طور میلر در فصل دوم، که مربوط به روش پژوهش در مردم‌شناسی فرهنگی است، خام‌دستانه عمل کرده است. او در مورد شیوه بازنمایی و فنون تحلیل داده‌های مردم‌نگارانه چندان مطلب درخوری ارائه نمی‌دهد. نقطه ضعف آخر این اثر آن است که کتاب هم‌راه با یک بسته آموزشی وسیع تهیه شده تا تجربه مدرس‌ها و دانشجویان را زیاد کند، شامل «راهنمایی مدرس هم‌راه با تست‌ها»، «مای تست»، و «پاورپوینت برای مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن»،

«تکنولوژی آموزشی REVEL طراحی شده برای شیوه‌ای که دانشجویان امروز می‌خوانند، فکر می‌کنند، و یاد می‌گیرند»، «استراتژی‌هایی در تدریس مردم‌شناسی، ویرایش ششم». این بسته صرفاً از طریق سایت <www.pearsonhighered.com> و با داشتن نام کاربری و رمز عبور قابل دسترسی است. این امر مسئله نابرابری را طرح می‌کند؛ امری که میلر کوشیده بود در این کتاب بر نقش مردم‌شناسان در کاستن آن تأکید کند.

کتاب‌نامه

ایزدی جیران، اصغر (۱۳۹۷)، «فعال‌سازی ظرفیت‌های رهایی‌بخش انسان‌شناسی»، آبسکورا.
جکسون، مایکل، آلبر پی‌یت، و لارنت دنیو (۱۳۹۶)، *انسان‌شناسی وجودی: بررسی وضع انسان نه فرهنگ*، گردآوری و ترجمه اصغر ایزدی جیران، تهران: تیسرا.
هاوز، دیوید و کانتستنس کلسن (۱۳۹۵)، *انسان‌شناسی حسی*، گردآوری و ترجمه اصغر ایزدی جیران، تهران: فروغ‌اندیشان هنر.

- Clifford, J. and G. Marcus (1986), *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*, Berkeley: The University of California Press.
- Emerson, R. et al. (2011), *Writing Ethnographic Fieldnotes*, 2nd edition, Chicago: University of Chicago Press.
- Harris, M. (1971), *Culture, Man and Nature*, 2nd edition, New York: Thomas Y. Crowell.
- LeCampte, M. and J. Schensul (2013), *Analysis and Interpretation of Ethnographic Data: A Mixed Methods Approach*, vol. 5, Second Edition, Lanham, MD: AltaMira Press.
- Lindholm, C. (2007), *Culture and Identity: The History, Theory, and Practice of Psychological Anthropology*, Oneworld Publications.
- Marcus, G. and D. Cushman (1982), "Ethnographies as Texts", *Annual Review of Anthropology*, vol. 11, 25-69.
- Mead, M. (1928), *Coming of Age in Samoa*, New York: Morrow.
- Miller, B. (2015), *Cultural Anthropology*, Eighth Edition, Boston: Pearson.
- Miller, B. (2017), *Cultural Anthropology in a Globalizing World*, 4th Edition, Boston: Pearson.
- Scheper-Hughes, N. (1992), *Death without Weeping: The Violence of Everyday Life in Brazil*, Berkeley: University of California Press.
- Singer, M, et al. (eds.) (2020), *Introducing Medical Anthropology: A Discipline in Action*, Third Edition, Lanham: Rowman and Littlefield.